

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Arreptitii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

parte pagamenti, in cōtractu emptio-
nis, & venditionis, à tali cōtractu re-
cedere non licet: quia cum pars pretij
sit soluta, res non est integra. C. quan-
do li. ab emp. d. l. vnicā. Si verò data
sit tantum nomine arrē, ille qui dedit,
perdet arram, si per eum stat, quod cō-
tractus non sequatur. Quod si per eū
qui recipit arram stat, receptor arrē in
duplum restituet. Inst. de emp. & vē-
di. §. in his.

³ A R R A, quæ ad matrimonium per-
tinet, ut annulus, pecunia, vel aliud da-
tum sponsæ, quorum datio subarratio
vocatur, præsertim si per annuli im-
missionē fiat, vulgo dicitur despon-
satio, & presumitur matrimonium, nisi
probatur in contrariū. Vel esset cōtra-
ria cōsuetudo, vel z̄tas repugnaret, vt
not. in cap. tua. de spon. impub. Si ve-
rō hæc à parētibus sint facta, sola spō-
falia præsumuntur, vtibi dicit gl. per

modum tamen quo sponsalia à paren-
tibus contrahi possunt, vt infrā. spon-
falia. §. 3. & 6.

⁴ A R R A sponsalitia, non secuto ma-
trimonio sine alterius culpa, simplici-
ter debet restituī, vt quia alter religio-
nem intravit, vel est defunctus, vel te-
pitiū est impedimentum, & huiusmo-
di. Si verò nō est secutum propter cul-
pam dantis, ipse qui dedit, perdet. Si
propter culpā recipientis, recipiē sol-
uet eam in duplum. C. de spon. l. atris.
In conscientia tamen secundū aliquos
non tenetur, nisi fuerit facta condem-
natio: quod potest colligi ex not. per
glos. in c. fraternitas. 2. q. 2. infrā, p. c.
na. §. 1. sponsalia. §. 10.

ARREPTITII.

⁵ A R R E P T I T I I. facile discernuntur
ab his, qui propriè rapiunt, vt
sunt prophetæ: quia in raptu prophe-
tarum nulla inordinatio contingit, si-
cut in arrepiūj. & furiosis. Tho. se-
cunda f. cuncta. q. 173. a. 3.

ARROGANTIA.

⁶ A R R O G A N T I A, qua sibi quis,
quod supra se est tribuit, siue il-
lud ad scientiā, potentiam, & authorita-
tem, vel bonā voluntatem pertineat,
peccatum est, quia contra rectā ratio-

nem: sed morale non est, nisi id quod
sibi usurpat, sit contra Dei reverentia,
aut contra proximum, vt tyronni fa-
ciunt, vel finis ultimus in huiusmodi
elatione ponatur, vt de ambitione su-
pra dictum est, vel cæteri despiciātur,
sicut Phariseus, qui dicebat: non luna
sicut cæsteti. &c.

⁷ E s x etiam frequenter venialis, quan-
do proximo non sit notabile præjudi-
ciū, neque Deo magna irreverentia.

⁸ N E Q V E leue peccatum, se meliore
quam sit existimare, est, quoniā super-
bia species dicitur. Hæc secundū Ca-
vator, præsertim si per annuli im-
missionē fiat, vulgo dicitur despon-
satio, & presumitur matrimonium, nisi
probatur in contrariū. Vel esset cōtra-
ria cōsuetudo, vel z̄tas repugnaret, vt
not. in cap. tua. de spon. impub. Si ve-
rō hæc à parētibus sint facta, sola spō-
falia præsumuntur, vtibi dicit gl. per

modum tamen quo sponsalia à paren-
tibus contrahi possunt, vt infrā. spon-
falia. §. 3. & 6.

⁹ A R R O G A N T I A non est idem

quod iæstantia, sed sapientia cam efficit.

Tho. secunda secunda. q. 172. ar. 1. ad 2.

Vnde arrogās, quod docet, humiliter

inferre nescit. d. 46. ca. 1. §.

A R R O G A T I O, suprà Adop-

tio, per to.

A R S.

¹⁰ A R T E M magicam, quæ sub se cō-
tinet necromanticā, augurium, &
sortilem, licet appetere scire, dummo-
dò propter finem bonum appetatur,
vt ad destruēdum, & bono modo ac-
quiratur, & conueniat persona, & nō
prohibeat, & non sit periculum a-
licuius mali, vel maioris boni impedi-
mentum. Cum his cōditionibus non
solum appetere, sed etiā addiscere, quia
scire absolute bonū est. Sed quia hæc ar-
tes non sunt scientiæ, sed dæmonum
fallacia, ideò carum v̄lus est prohibi-
tus, vt Aug. 4. li. confel. confitetur, &
Tho. secunda secunda. q. 96. a. 1. & lo.

22. prohibuit sub pena excommuni-
cationis. Idēc eis vientes, & addis-
cetes ad hoc vt viuantur, mortaliiter pec-
cant.

¹¹ I M A G I N E S, quæ astronomicæ à
quibusdam norisitantur, ex dæmoni
operatione habent efficaciam, cuius
signum est, quod necesse est eis inscri-
bi quosdam characteres, qui naturali-
ter ad nihil operantur. Non enim
figura est naturalis, operationis prin-
cipium. In quibusdam imaginibus, vt
in necromanticis, sunt invocations
expressæ, ad expressa pacta cū dem o-
d 2 nibus

